

2509 20. Jan. 1891: 1. Beh. af Lov, om en forandr. Fordel. af Folketingsvalgfr.

2510

man kunde holde det nuværende Tal eller et lidt større Tal og komme til en Fordelingslov, men vil man tænke den Tante ud og tænke sig den gennemført og fordele det større Folketal paa Valgkredsene, kommer man til langt større Vanskeligheder, og det vil ramme Bestdberne af Folketingsladjerne — og det maa man tage i Betragtning, da det er Folketinget, der skal tage Bestemmelse derom — langt haardere end det foreliggende Forslag. Det har været Opgaven for Regeringen at se saa objektivt paa Sagen som muligt, men det skalde ikke undre mig, om man her i høj Grad vil tage dette Hensyn, thi det vil blive omtrent Halvdelen af Medlemmerne i Salen, som man maa tage Hensyn til. Derfor tror jeg, at naar det kommer til nærmere Overvejelse i et Udvalg, vil man komme til at se Sagens Genremførelse fra det samme Synspunkt, hvorfra Regeringens Forslag er udgaaet. Det ærede Medlem for Njebenbarns 5te Valgkreds (B. Holm) udtalte, at Udviklingen vilde have fremtvunget en Forandring i Valgkredsordningen, selv om man ikke havde Grundlovsbestemmelsen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret, thi enten der stod noget i Grundloven om Valgkredsene eller ikke, er det ganske indlysende, at Ubilligheden i Fordelingen vilde være lige iøjensynende. For saa vidt tror jeg altsaa, at det ærede Medlem har Ret i, at der ogsaa uden Grundlovens Bestemmelse maatte komme en Forandring i Fordelingen af Valgkredsene, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at man saa vilde have gaaet den Vej, som foreligger i dette Lovforslag. Jeg vilde ikke have betraadt den Vej, naar vi ikke havde haft Bestemmelsen i Grundlovens § 32. Vi vilde være komne til at ændre ved For oldet alligevel, men paa en anden Maade. Man vilde have forsøgt at gaa andre Veje, som for mig ere mere tiltalende, ikke blot paa Grund af den øjeblikkelige Forøgelse af Folketingsmedlemmerne, som jeg anser for lidt heldig, men ogsaa med Hensyn til Fremtiden; thi gør man Skridtet nu, bliver man ogsaa nødt til at fortsætte senere. Jeg tror ikke, at det vil blive meget hurtigt, at man kommer til at fortsætte, og jeg tror heller ikke, at man vil komme til at ordne Forholdet i samme Omfang, som der nu for Tiden er Tale om.

Man maa nu træffe en Ordning, der skal gælde for en længere Periode, og netop derfor maa man ikke være for betænkelig ved Ændringer paa Punkter, hvor man i og for sig nødvendig gaar med bertil.

Der er fremdraget en Del andre Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, thi jeg tror, at jo flere tvivlsomme Spørgsmaal man inddrager under dette Forslag, desto større Vanskeligheder vil der rejse sig mod at komme igennem med det. Der er Spørgsmaal, som jeg i for sig nok kunde ønske fremdragne, men jeg har været afholdende i saa Henseende, og jeg vilde ønske, at andre ogsaa vilde være det. Spørgsmaalet om Diæter er blevet fremdraget, men det er en Wildfarelse, at det kan sættes i Forbindelse med dette Forslag, som angaar Folketingskredsene, og ikke andet. Spørgsmaalet om Diæter kan ikke angaa Folketinget, men Rigsdagen. Ved her at optage det vilde man altsaa faa en underlig Bestemmelse ind i dette Lovforslag, som ellers har et ganske andet Indhold. Dette Spørgsmaal om Diæter er jo ingenlunde nyt. Den 30te Maj 1881 blev der af Indenrigsminister Steen i Landstinget fremsat et Forslag til Forandring i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 99. Lovforslaget er ganske kort, og jeg antager, at det maa være mig tilladt at oplæse det. Det lød saaledes: „Det Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Bederlag bestemmes for hvert Medlem til 4 Kroner i den Tid, for hvilken hans Valg er gældende, dog at den Tid ikke modregnes, som maatte ligge forud for Valgdagen, jfr. Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 88. Bestemmelsen i nævnte Lovs § 99, første Punktum, ophæves.“ Dette Lovforslag blev, vistnok med nogen Ændring — jeg husker ikke Forholdet saa nøje — vedtaget af Landstinget, men strandede i Folketinget. Der har saaledes fra Regeringens Side været gjort Forslag om Forhøjelse af Diæterne for Rigsdagens Medlemmer, men siden den Tid har man ikke fundet Grund til at røre ved dette Spørgsmaal. Det er altsaa dette Ting, som den Gang ikke vilde gaa ind paa Forslaget. (Berg: Det er ikke ganske rigtig, Forslaget gik til Udvalg.) Ja det ærede Medlem maa ikke forlange, at jeg nu skal huske det saa nøje. Hvis Forslaget er gaaet